

Groetwoord van de Dalai Lama

Het wordt ons allemaal steeds duidelijker hoezeer we in bijna alle aspecten van onze levens onderling van elkaar afhankelijk zijn. Toch schijnt dat weinig uit te maken voor de manier waarop we onszelf zien in relatie tot onze medeschepselen en ons milieu. We leven in een tijd waarin het menselijk handelen op wereldwijde schaal zowel een creatieve als destructieve kracht heeft ontwikkeld. Maar we hebben nog altijd niet een daaraan aangepast gevoel van verantwoordelijkheid weten te ontwikkelen. De meesten van ons zijn alleen begaan met mensen en eigendommen waarmee we een directe relatie hebben. We proberen natuurlijk onze familie en vrienden voor gevaar te behoeden. En zo zullen de meeste mensen ook hun huizen en hun land tegen vernietiging verdedigen, of die dreiging nu afkomstig is van vijanden of van natuurrampen zoals branden of overstromingen.

Het voorhanden zijn van schone lucht en schoon water, de groei van gewassen het hele jaar door en de beschikbaarheid van grondstoffen, dat alles zien we als vanzelfsprekend. We weten dat deze hulpbronnen eindig zijn, maar omdat we alleen aan onze eigen behoeften denken, gedragen we ons alsof ze dat niet zijn. Met onze beperkte en op onszelf gerichte houding bieden we geen antwoord op de noden van deze tijd, en blijven we achter bij datgene waartoe we in staat zijn.

Terwijl veel mensen worstelen met ellende en vervreemding, worden we vandaag geconfronteerd met wereldwijde problemen van armoede, overbevolking en milieuvervuiling. Dit zijn problemen die we samen zullen moeten aanpakken. Geen enkele gemeenschap of staat kan denken deze alleen te kunnen oplossen. Dit maakt duidelijk hoe klein en onderling afhankelijk onze wereld is geworden. In vroegere tijden was elk dorp min of meer zelfvoorzienend en onafhankelijk. Men voelde geen behoefte of verwachting om met anderen buiten het dorp samen te werken. Je overleefde door alles zelf te doen. Die situatie is nu volkomen veranderd. Denken in termen van 'mijn staat' of 'mijn land', laat staan 'mijn dorp', voldoet niet meer. Als we de problemen waarmee we geconfronteerd worden te boven willen komen, hebben we wat ik een gevoel van universele verantwoordelijkheid noem

nodig, die geworteld is in liefde en vriendelijkheid voor onze menselijke broeders en zusters.

In onze huidige toestand hangt de overleving van de mensheid af van mensen die zich bekommeren om de hele mensheid, niet alleen maar om hun eigen gemeenschap of natie. De realiteit van onze situatie verplicht ons om helder te denken en te handelen. Kortzichtigheid en egocentrisch denken heeft ons in het verleden misschien veel opgeleverd, maar is in deze tijd rampzalig. We kunnen dergelijke houdingen overwinnen door een combinatie van bewustwording en training. Dit boek van Joanna Macy en Molly Young Brown bevat een schat aan adviezen die het resultaat zijn van hun eigen inspanningen om mensen in verschillende contexten bewust te maken. Het is mij een groot genoegen mijn bewondering voor dit werk hier tot uitdrukking te brengen, en om lezers aan te moedigen het niet alleen te omarmen, maar ook ernaar te handelen, voor het welzijn van alle bewuste wezens en van deze Aarde, die onze enige thuis is.

ZIJNE HEILIGHEID TENZIN GYATSO
De veertiende Dalai Lama van Tibet

7 september 1998